

Starčkova jesenska slutnja.

Umrli je že sred pólja cvet,
z drevesa pal je list,
v potoček pal je čist
in splaval daleč v nedogled . . .

Umrli je že sred pólja cvet —
umrl bom tudi jaz,
saj starček srebrolas
že sedemdeset štejem let.

Z drevesa pal je list rumen —
ah, k letu osorej
pa pade listje vej
mordá na grob moj zapuščen.

Bogumil Gorenjko.

V mrzli jeseni.

Mrzlo jutro
gleda v svet,
veter ziblje
pozni cvet.

Sneg pobeli
kmalu plan,
cvet umira
sred poljan.

Pride zima,
trpki mraz,
beli snežec,
dolgi čas.

Starost pride
čez poljë,
sneg pobeli
nam lasé.

Zvonimir.

